

170

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 czerwca 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników oraz rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykonujących niektóre przemysły lub usługi albo trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rze-

mieślników (Dz. U. Nr 19, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. f) otrzymuje brzmienie:
„f) innych zakładów, jeżeli świadczenia z usług tych zakładów nie przekraczają łącznie 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego zlecającego wykonanie usług”,
- 2) dodaje się § 1a w brzmieniu następującym:
„§ 1a. 1. Na obszarze województw białostockiego, kie-

leckiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego wzrost zatrudnienia o nie więcej niż dwie osoby nie wyłącza prawa do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie karty podatkowej przez okres czterech lat od miesiąca, w którym nastąpił wzrost zatrudnienia, jeżeli osoby te zostały skierowane do pracy przez właściwy do spraw zatrudnienia organ prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej lub zostały przyjęte do pracy za uprzednią zgodą tego organu, a łączna liczba zatrudnionych w zakładzie nie przekroczy trzech osób, nie licząc podatnika, jego małżonka i uczniów. Opłatę za kartę podatkową pobiera się w tym okresie w wysokości odpowiadającej dotychczasowej opłacie podwyższonej w ciągu pierwszych trzech lat o $\frac{1}{2}$, a w ciągu czwartego roku o $\frac{3}{4}$ różnicy pomiędzy opłatą ustaloną w tabeli opłat za karty podatkowe lub w formie ryczałtu przy danym zatrudnieniu a dotychczasową opłatą za kartę podatkową.

2. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw na pozostałym obszarze kraju mogą wprowadzić zasady opodatkowania określone w ust. 1.

3. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą uzależnić stosowanie zasad opodatkowania określonych w ust. 1 od wzrostu zatrudnienia o dwie kobiety lub o jednego mężczyznę i jedną kobietę.

4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podatnik zwolnił pracownika (pracowników) i faktycznie w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie nastąpił w jego zakładzie wzrost stanu zatrudnienia."

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykonujących niektóre przemysły lub usługi albo trudniących się handlem (Dz. U. Nr 19, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się § 1a w brzmieniu następującym:

„§ 1a. 1. Na obszarze województw białostockiego, kieleckiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego wzrost zatrudnienia w rzemieślniczych zakładach usług dla ludności lub dla rolnictwa (§ 1 ust. 6) o nie więcej niż dwie osoby — jeżeli osoby te zostały skierowane do pracy przez właściwy do spraw zatrudnienia organ prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej lub zostały przyjęte do pracy za jego uprzednią zgodą, a łączna liczba zatrudnionych w danym zakładzie nie przekroczy trzech osób, nie licząc podatnika, jego małżonka i uczniów — powoduje podwyższenie ryczałtu przez okres czterech lat od miesiąca, w którym nastąpił wzrost zatrudnienia, w ciągu pierwszych trzech lat o $\frac{1}{2}$, a w ciągu czwartego roku o $\frac{3}{4}$ różnicy pomiędzy kwotą, jaka odpowiednio według przepisów należałaby się przy uwzględnieniu większego stanu zatrudnienia, a dotychczasową kwotą ryczałtu.

2. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw na pozostałym obszarze kraju mogą wprowadzić zasady opodatkowania określone w ust. 1.

3. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą uzależnić stosowanie zasad opodatkowania określone w ust. 1 od wzrostu zatrudnienia o dwie kobiety lub o jednego mężczyznę i jedną kobietę.

4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podatnik uprzednio zwolnił pracownika (pracowników) i faktycznie w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie nastąpił w jego zakładzie wzrost stanu zatrudnienia",

2) w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) innych zakładów, jeżeli świadczenia z usług tych zakładów nie przekraczają łącznie 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego zlecającego wykonanie usług”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do przychodów osiągniętych, poczynając od roku podatkowego 1971.

Minister Finansów: J. Trendola